

Nr 1097

Av herr **Österdahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 110, angående vissa organisations- och anslagsfrågor rörande försvaret.

(Lika lydande med motion nr 1283 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition 1970: 110 angående vissa organisations- och anslagsfrågor rörande försvaret behandlas bl. a. marinverkstaden vid Gotlands kustartilleri i Fårösund (marinvarvet i Fårösund).

1966 års verkstadsutredning hade i sitt betänkande "Försvarets tygverksstadsorganisation m. m. Etapp 2" föreslagit att personalstyrkan vid marinverket successivt skulle reduceras till 40 personer. Beträffande personalstyrkan biträder departementschefen i propositionen utredningens förslag som riktvärde.

Arbetsmarknadsstyrelsen har i sitt remissyttrande understrukit vikten av att nedskärningarna sker med hänsyn till rådande arbetsmarknadsläge. Särskilt viktigt är detta enligt styrelsen på orter, exempelvis Fårösund och Boden, där arbetsmarknadsläget är sådant att även relativt små förändringar kan få negativa följder.

Marinverket har utomordentlig betydelse för sysselsättningen och för den framtida utvecklingen av näringslivet på norra Gotland. Detta kan bl. a. belysas av att under 1950- och 1960-talen omfattande statliga beredskapsarbeten har utförts för att öka sysselsättningen vid varvet.

Kostnaderna härför har uppgått till ca 2,5 miljoner kronor. Förutom fördjupning av hamnen och förlängning av slipers har verkstadslokalerna upprustats och en särskild byggnad uppförts för den inbyggda verkstads-skola som nu drives vid varvet och som har stor betydelse från utbildningssynpunkt för ungdomar bosatta på norra Gotland.

Enligt inhämtade uppgifter kan, med nuvarande lokaler, utrustning och personalledning, arbetsstyrkan utökas avsevärt.

Marinvarvet har förutom arbeten för försvaret betydande beställningsarbeten inom den civila sektorn. Bland sådana kunder kan nämnas kalkbrotten på norra Gotland samt flera tillverkningsindustrier och byggnadsföretag i övriga delar av länet.

När det gäller den civila sektorn bör kanske ännu större vikt tillmätas marinvarvets betydelse för sjöfarten och fiskerinäringen i Östersjön. Bland verkstadens kunder återfinnes inte bara representanter för den gotländska fiskeflottan och mindre lasttonnage utan också fartyg från Östersjökusten

mellan Öregrund och Norrköping liksom från Finland. När intensivt fiske bedrivs utanför Fårön och Gotska Sandön är varvet också anlitat av båtar från andra Östersjöstater.

Det kan befaras att en reducering av personalstyrkan i enlighet med utredningens förslag kommer att innebära att vissa av de vid ett mindre varv erforderliga specialiteterna kommer att försvinna. Därmed minskas också förutsättningarna för en konkurrensmässig drift och en utökning av den civila sektorn av verkstadens produktion. Skulle därvid förutsättningarna att bedriva den till varvet förlagda verkstadsskolan äventyras, är detta synnerligen beklagligt.

Framhållas bör också att en minskning av arbetstillfällena i Fårösund kan medföra återverkningar på samhällsutvecklingen med åtföljande begränsningar i samhällsservice. Detta medför i sin tur svårigheter att bibehålla en tillfredsställande miljö för de människor som är bosatta i Fårösund och som till stor del utgöres av personal vid Gotlands kustartilleriförsvaret.

Om arbetsstyrkan nedskäres betyder detta också att i varvet nedlagt kapital mindre effektivt utnyttjas, att kapital- och administrationskostnaderna per produktenhet stiger och att varvets konkurrenskraft i motsvarande grad kommer att minska.

Från arbetsmarknadssynpunkt, samhällelig servicesynpunkt och företagsekonomisk synpunkt är det därför angeläget att största möjliga arbetsstyrka bibehålles vid marinvarvet i Fårösund.

Varvet bör därför erhålla möjligheter att liksom hittills utföra arbeten på den civila marknaden i den omfattning som företagsekonomiskt är motiverat. Någon begränsning av arbetsstyrkan till 40 man bör därför inte genomföras, utan personalstyrkan bör få bibehållas vid nuvarande storlek eller utökas om arbetstillgången på den militära och den civila sektorn gör detta möjligt.

Under hänvisning till ovanstående hemställer jag,

att riksdagen måtte uttala sig för att det av departementschefen angivna riktvärdet får höjas när det gäller marinvarvet i Fårösund i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 7 april 1970

S.-O. Österdahl (fp)